

C182 – WEL17

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

18 maart 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

INHOUD

Interpellatie van de heer Sven Gatz tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tanende positie van het straathoekwerk	1
Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van het aantal geslachtsziekten	4

Voorzitter: de heer Luc Martens

Interpellatie van de heer Sven Gatz tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de tanende positie van het straathoekwerk

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we konden in de pers berichten lezen over de tanende positie van het straathoekwerk in Vlaanderen.

De koepelorganisatie Vlaams Straathoekwerk Overleg (Vlastrov) heeft de bewuste cijfers bekendgemaakt. Vlastrov overkoepelt en begeleidt het straathoekwerk in Vlaanderen, en behartigt ook de belangen van de sector. Gelukkig heeft die organisatie die cijfers gepubliceerd, want anders zouden we in het ongewisse zijn gebleven. Waarschijnlijk is de achteruitgang van het aantal straathoekwerkers in Vlaanderen al langer bezig, maar het is goed dat Vlastrov de alarmbel heeft geluid.

De achteruitgang blijkt significant. Sinds 2000 zouden er namelijk 25 percent minder Nederlandstalige hulpverleners aan de slag zijn in Vlaanderen en in Brussel. In Gent en Mechelen wil het stadsbestuur deze dienst nog uitbreiden, maar de andere gemeentebesturen willen er enkel in snoeien.

De doelgroep van het straathoekwerk is nochtans een erg kwetsbare doelgroep: daklozen, jongeren, allochtone jongeren en druggebruikers. Deze groep kan altijd zijn voordeel doen met de methodiek van het straathoekwerk. Ik vrees bovendien dat deze groep ook steeds groter wordt.

Dat is het politieke spanningsveld waarbinnen deze discussie past. Is het omdat we maatschappelijk gezien, de voorbije jaren iets meer de nadruk leggen op repressief optreden en minder op preventief optreden? Daarover kunnen we van gedachten wisselen. Ik spreek u daar niet op aan, mijnheer de minister, omdat dit uw bevoegdheid te boven gaat of liever te onder gaat omdat vooral de lokale besturen hierin een verantwoordelijkheid dragen. Maar het leek me toch goed om hierover in deze commissie eens van gedachten te wisselen.

Wat is straathoekwerk precies? De burgemeester van Antwerpen schijnt te zeggen dat iedereen die geen agent is maar op straat werkt voor de stad, een straathoekwerker is. Hij dwaalt, want het is iets complexer dan dat. Ik ben zelf nooit straathoekwerker geweest, maar ik beklaag me

dat niet, want het is een vrij zware job. Straathoekwerkers houden het gemiddeld drie tot vijf jaar uit. Zij die het langer doen, zijn witte raven. Het is wellicht ook niet gezond om het langer te doen.

Straathoekwerkers staan op een actieve en positieve, maar vooral op een onvoorwaardelijke manier in het veld staan tegenover de 'hulpbehoevende', met de klemtoon op een onbeperkte tijdsinvulling. Ze bouwen een vertrouwensrelatie op en bieden een luisterend oor. Als men het vertrouwen heeft van individuen of groepen, kan men ook inspelen op de situatie en doorverwijzen naar professionele instanties zoals VDAB en OCMW en sociale weefsels zoals sport- en jeugdverenigingen.

In 2005 heeft het actieve werk van de straathoekwerkers in Brussel en in andere Vlaamse steden ertoe geleid dat de branden in de Parijse banlieues niet naar hier zijn overgeslagen. Ik zeg niet dat dat de corebusiness is van de straathoekwerkers, maar het schijnt wel te helpen. Een aantal experts hebben ook gezegd dat een goed netwerk en een sociaal weefsel van straathoekwerkers dergelijke uitslaande branden kunnen beperken. Dat is toch ook een maatschappelijk voordeel.

Waarschijnlijk is er een tendens naar een meer repressieve aanpak van deze problematiek. Er komen dus wel meer buurttoezichters op straat, wat op zich niet slecht is. Maar het is wel vervelend als lokale besturen denken dat een buurttoezichter een straathoekwerker kan vervangen. Een buurttoezichter staat in een rechtstreeks contact met zijn toezichthoudende overheid en is op die manier een soort verlengstuk van de overheid. Een straathoekwerker is meer een intermediaire figuur, een bemiddelaar die soms tussen hamer en aambeeld terecht dreigt te komen omdat hij loyaal moet zijn aan zijn doelgroep en aan zijn opdrachtgever, maar zonder dat hij een verlengstuk wordt van de politie. Want zodra de doelgroep ook maar het kleinste vermoeden zou hebben dat een straathoekwerker in contact is met de politie, zal hij geen enkele vertrouwensrelatie meer kunnen opbouwen.

Ik wil het straathoekwerk ook niet verheerlijken en zeggen dat het alle problemen van de wereld kan oplossen, maar ik denk dat buurttoezicht en straathoekwerk elkaar niet kunnen vervangen maar complementair zijn. Het is trouwens opvallend dat Vlastrov de steun van de wijkagenten kreeg toen ze de cijfers bekendmaakte. De wijkagenten ondervinden dagelijks de noodzaak van straathoekwerk.

Het straathoekwerk bevindt zich politiek gedeeltelijk onder uw hoede, maar valt vooral onder de bevoegd-

heid van de minister van Binnenlandse Zaken, vooral dan voor het financiële aspect. Ik denk nochtans dat er voldoende argumenten zijn om te zeggen dat straathoekwerk wel degelijk een vorm is van welzijnswerk omdat het specifieke welzijnsmethodieken hanteert. In die zin is het gerechtvaardigd om uw ondersteuning te vragen, mijnheer de minister. De vraag is hoe het zit met erkenning en bescherming. Ik heb het dan vooral over maatschappelijke erkenning en bescherming.

De knowhow en de ervaring van het straathoekwerk wordt door provinciale en lokale ankerpunten en door Vlastrov gecoördineerd en ondersteund. Tot nu toe is de steun vanuit Welzijn veeleer beperkt. Mijnheer de minister, het lijkt me nuttig dat u twee dingen doet: enerzijds de lokale besturen sensibiliseren voor het speciale karakter van straathoekwerk als methodiek, en anderzijds de middelen die u nu al geeft aan Vlastrov verhogen en de armslag van Vlastrov vergroten.

Ik weet dat de hoofdverantwoordelijkheid bij de lokale besturen ligt. U als minister draagt ook een bepaalde verantwoordelijkheid, tenminste als u mijn basisanalyse over het nut van straathoekwerk deelt. Als dat niet zo is, dan hoor ik dat ook graag en dan krijgen we een heel ander debat. Maar ik stel een eenvoudig syllogisme voor: eerst een maatschappelijke erkenning voor de werkvorm, dan de noodzaak op het terrein en ten slotte de middelen.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Ik schets eerst even de context van deze vragen. De Vlaamse overheid bevindt zich in een driehoek met het federale niveau en de lokale besturen. Die twee laatste hebben nieuwe stappen gezet. De druk op het straathoekwerk groeit daardoor. De lokale besturen zijn – althans naar uw aanvoelen, mijnheer Gatz – minder enthousiast om het straathoekwerk te blijven financieren. Dat is meer een feit dan een analyse. De federale overheid zou dan weer meer repressief gaan optreden. Ik ben niet geneigd u hierin tegen te spreken. Als gevolg van uw analyse komt u uit bij de Vlaamse overheid, en vraagt u mij wat ik ga doen. Ik kom straks bij mijn mening over de waarde van het straathoekwerk als werkvorm. De Vlaamse overheid probeert stabiliteit te brengen. In het verleden hebben we ons immers geëngageerd. De vraag daarbij is of wij moeten proberen om de evolutie bij de andere overheden te counteren.

Het straathoekwerk is een methodiek – naast andere – om moeilijk bereikbare doelgroepen te bereiken en toe te leiden naar de hulpverlening. De straathoekwerker is veel ‘present’ in de directe omgeving of de vindplaats van de doelgroep. Het is een resolute keuze om de ander te ontmoeten op zijn plek en vanuit zijn leefwereld, om vandaar uit opnieuw bruggen met de maatschappij te gaan bouwen. Ten aanzien van deze doelgroepen is dit een onmisbare werkvorm. Dat staat voor mij buiten kijf.

Het is bijzonder dat net deze werkvorm een plaats gekregen heeft binnen het grootstedenbeleid en de veiligheidscontracten. De echte identiteit van straathoekwerk is een niet-repressieve aanpak, terwijl het repressieve aspect wel om de hoek komt gluren bij de veiligheidscontracten. Dat is in zekere zin een paradox. Ik durf niet zo overtuigd als u zeggen dat het schrappen van straathoekwerk uit deze contracten een keuze is om meer repressief te gaan optreden.

Vanuit mijn bevoegdheid is een meer repressieve aanpak geen wenselijke werkwijze. Ik ben onder meer bevoegd voor de samenlevingsopbouw. Een van mijn prioriteiten voor deze sector is het werken aan de leefbaarheid in achtergestelde buurten en het bestrijden van armoede en sociale uitsluiting. Hiervoor wordt vaak samengewerkt met straathoekwerkers. Door de ondersteuning van de samenlevingsopbouw levert de Vlaamse overheid haar bijdrage aan de leefbaarheid in bepaalde stadsbuurten en aan de strijd tegen sociale uitsluiting.

Deze benadering is vergelijkbaar met die van het algemeen welzijnswerk en van andere initiatieven die gericht zijn op de ondersteuning van mensen. Het Vlaamse niveau gaat niet uit van repressie, maar van hulpbehoefte van een persoon om dan de juiste hulpverlening te kunnen bieden. Dit heeft echter alleen kans op slagen indien verschillende actoren samenwerken en hun acties op elkaar afstemmen. Ik hoop dan ook dat deze inspanningen kunnen worden versterkt door het inzetten van middelen van de lokale overheden voor bijvoorbeeld straathoekwerk of buurtwerk.

Vanuit Vlaanderen ondersteunen we al jaren het Vlastrov dat deel uitmaakt van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. Binnen de enveloppe van het steunpunt is hiervoor 1,5 voltijdequivalent (vte) ingeschreven. Daarnaast kan Vlastrov echter gebruik maken van de brede inbedding in het steunpunt. Vlastrov is de facto het Vlaams ondersteuningsteam voor iedereen die betrokken is bij het opstarten en uitvoeren van kwalitatief straathoekwerk.

Vlastrov vervult verschillende opdrachten. Het staat in voor het verzamelen en ontsluiten van kennisgegevens over straathoekwerk. Het levert een bijdrage aan een kwaliteitsvolle hulpverlening door middel van ondersteunende initiatieven die gericht zijn op deskundigheidbevordering en een kwaliteitsvolle organisatie van het straathoekwerk. Het draagt bij tot de versterking van de rechtspositie van de doelgroepen van het straathoekwerk. Dat gebeurt door beleidsbeïnvloedende initiatieven met betrekking tot de risicofactoren die aan de basis liggen van verminderde welzijnskansen, door middel van beleidssignalering, dossiervorming en sensibilisering. Het draagt bij tot de uitbouw, de profilering en de positionering van het straathoekwerk, door middel van beleidsadviserende initiatieven ten aanzien van de sector en de overheid.

U vraagt me om de voorwaarden waaronder men van straathoekwerk kan spreken, aan te geven. Net dit verwacht ik van de ondersteuningsstructuur Vlastrov. Het overleg moet de individuele straathoekwerkers ondersteunen en heeft daarnaast een beleidsoriënterende taak. Ik reken hiervoor dus op inbreng van Vlastrov zelf.

Het uitwerken van kwaliteitsvolle hulpverleningsmethodieken en het omschrijven van de realiseringsvoorwaarden vind ik een verantwoordelijkheid van de hulpverlenende sectoren zelf. Vlastrov werkt hier ook voortdurend aan. Op hun site staat een beschrijving van doelstellingen, werkingsprincipes en een deontologisch kader. Tevens bereidt Vlastrov een handboek voor over de methodiek van het straathoekwerk. Er worden regelmatig vormingscursussen ingericht over de methodische aspecten van het straathoekwerk. Met de steden en gemeenten worden overeenkomsten gesloten om de werkingsprincipes te doen aanvaarden. Daar kom ik zo op terug.

Het straathoekwerk heeft voor ons wel degelijk een meerwaarde. Misschien dat de kracht hiervan wat meer moet worden gepromoot om sensibiliserend te kunnen werken. Omtrent deze sensibilisatie is een belangrijke taak weggelegd voor het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, voor Vlastrov en voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Ik meen dat het zinvol is dat de lokale besturen en de organisaties die op dit vlak werkzaam zijn, in een forum hun positieve ervaringen kunnen delen. Ik zal onderzoeken op welke manier ik dat kan ondersteunen, zowel op het methodische vlak en ten aanzien van de concrete werkvorm als meer in het algemeen ten aanzien van de sensibilisering van de verantwoordelijken in de lokale besturen.

Binnenkort worden de lokale sociale beleidsplannen – vooral van de steden – gescreend. U weet dat de meeste Vlaamse gemeenten inmiddels hun beleidsplan hebben ingediend. Ook de plannen van de gemeenten die uitstel hebben gevraagd, komen nu aan hoge snelheid binnen. Ik schat dat tegen mei 90 percent van de Vlaamse gemeenten hun beleidsplan zullen hebben ingediend. Het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) zal die screenen. Het is onze bedoeling om best practices uit te wisselen. Dat gaat uiteraard niet alleen over de problematiek van het straathoekwerk. Het is de bedoeling om gemeenten profijt te laten hebben van ervaringen van andere, vergelijkbare gemeenten en steden. Ik wil wel, zoals u suggereert, van de gelegenheid gebruik maken om te sensibiliseren over straathoekwerk.

Als u me vraagt of ik zelf van plan ben om meer financiële ondersteuning te bieden, dan moet ik dat ontkennen. Deze werkvorm wordt vandaag vooral gefinancierd door federale middelen en wordt daar bovenop ondersteund door gemeenten en steden die daarvoor kiezen. Ik kan alleen maar een grotere sensibilisering realiseren.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord omdat we zowel over het belang

van de werkvorm als over de specificiteit en de te ondernemen acties, op dezelfde golflengte zitten.

U zegt dat het volgens u – en het is goed dat u dat in volle duidelijkheid zegt, dan weten we waar we aan toe zijn – niet de eerste noodzaak is om meer middelen aan het straathoekwerk te geven, toch niet via de koepelfinanciering die is ingebed in het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk.

De bedoeling van mijn interpellatie was om een werkvorm die wat dreigt ondergesneeuwd te geraken, onder de aandacht te brengen. U hebt gewezen op de verantwoordelijkheid van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk en de VVSG, maar ook op die van Vlastrov. Maar tegelijk wilt u zelf sensibiliseren in het kader van de lokale beleidsplannen. Dat is een goede zaak.

Ik heb me laten vertellen dat Vlastrov met dezelfde vraag bij uw voorgangster is geweest. Misschien is het nuttig dat u ook eens zou overleggen met Vlastrov.

Minister Steven Vanackere: In de krant beweert Vlastrov dat ze bij mij geen gehoor vinden. Het probleem is dat ik alleen maar gehoor kan geven aan iemand die mij belt of die contact met mij zoekt. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

De heer Sven Gatz: Mevrouw Dillen, als u ten gronde wilt tussenkomen, dan moet u dat in het debat doen en niet van die kleine, onnozele en flauwe opmerkingen maken. U begrijpt wel wat ik bedoel.

Mijnheer de minister, u bent vaak geïrriteerd over de communicatie met het werkveld. Maar ik heb me laten vertellen dat ze niet met u contact hebben gezocht, maar wel met uw voorgangster. Ze hebben toen ook gevraagd om te sensibiliseren – u hebt al positief geantwoord –, maar er is geen gevolg aan gegeven. Ik denk dus dat de communicatielijnen open zijn en de bal nu in hun kamp ligt.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer Gatz, we hebben hier in deze commissie de gewoonte om over alle grenzen heen, op een andere toon tegen elkaar te spreken dan de toon die u aanslaat tegen mij. Ik lig er niet van wakker, maak u geen zorgen.

U baseert zich op een aantal krantenartikels die ook ik heb gelezen. U mag ook wel verwijzen naar het vernietigende artikel in Knack van vorige week over de straathoekwerking in Boom. De ex-straathoekwerker was heel kritisch. Ik neem aan dat u het ook hebt gelezen. De naam van de man ontsnapt me nu, maar we weten allemaal over wie ik spreek. Hij komt uit totaal onverdachte hoek. Hij is iemand van sp.a-signatuur die we er zeker niet van kunnen verdenken tegen straathoekwerk te zijn. Hij gaf toch wel vrij fundamentele kritiek.

De heer Sven Gatz: Mevrouw Dillen, u legt uw kaarten op tafel en u bewijst weer waarvoor u rijdt. Ik heb het Knackartikel ook gelezen, en daaruit blijkt het nut van straathoekwerk overduidelijk.

Naar eigen zeggen – maar het kwam heel overtuigend over – was hij de enige man in Boom die contact had met de straat. Het enige probleem was dat de vele signalen die hij uitzond, niet werden opgevangen door het establishment. Dat is iets anders. Als er één artikel bewijst dat straathoekwerk nodig is, dan is het dat artikel in Knack.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van het aantal geslachtsziekten

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, uit recente cijfers blijkt dat er in ons land een toename is van het aantal mensen dat wordt besmet met een seksueel overdraagbare aandoening (soa).

Het zou vooral gaan over een toename van het aantal gevallen van gonorrhoe of druiper. Deze ziekte was in de jaren negentig bijna verdwenen, maar is nu aan een opmars bezig. Sinds 2001 is het aantal gevallen verdubbeld van 241 tot 535. Het aantal mensen dat is besmet met chlamydia is verdubbeld van 771 tot 2060 in 2006. Goed nieuws is dat de opmars van syfilis en aids is gestopt en dat het aantal gevallen stabiel blijft. Ik denk dat we het erover eens zijn dat deze vaststelling relatief is, want dagelijks komen er drie patiënten bij met het humaan immunodeficiëntie virus (hiv), en dat zijn er drie te veel.

Volgens de woordvoerder van het Instituut voor Tropische Geneeskunde zou de oorzaak te vinden zijn in onveilig vrijgedrag vooral bij mensen tussen 15 en 44 jaar, zowel bij hetero's als bij holebi's. Volgens de deskundigen is er ook een grote preventiemoeheid waarbij slogans geen impact meer hebben en er dus moet worden gezocht naar nieuwe methodes in het preventiebeleid.

Het is niet de eerste keer dat we over dit thema een debat voeren in deze commissie. Een tweetal jaar geleden was er een interessant debat, ook naar aanleiding van de publicatie van cijfergegevens die een stijging aangaven. Het is heel moeilijk om uit te zoeken welke preventiestrategieën efficiënt zijn en welke niet. Twee jaar geleden kondigde uw voorgangster aan dat zij een studie

naar de voorwaarden van een goede preventiestrategie – die toen aan de gang was – zou opvolgen. Er zou ook worden onderzocht of de bestaande projecten en initiatieven moeten worden aangepast en minstens moeten worden getoetst aan die nieuwe voorwaarden. Dat debat hebben we begin 2006 gevoerd. De toenmalige minister gaf een heel interessant en uitvoerig antwoord. Ze wees op een meersporenbeleid. Ik vraag me nu dus af of en in welke mate de preventiestrategieën moeten worden bijgestuurd.

Mijnheer de minister, welke conclusies trekt u uit de stijging van het aantal soa's? Welke initiatieven hebt u genomen of zijn er gepland om specifiek voor de risicogroepen een poging tot oplossing te bieden? Denkt u aan een preventiebeleid?

Hoe zult vanuit uw bevoegdheid voor preventie de stijging van de geslachtsziekten aanpakken? Hoe zult u, samen met de betrokken partners, Sensoa, Pasop, Gh@pro, het Instituut voor Tropische Geneeskunde en Domus Medica, inspelen op deze nieuwe cijfergegevens?

Naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief 2007-2008 hebt u een heel plan weergegeven waarbij u verwezen hebt naar de nieuwe convenanten die in jaarplannen moeten worden geconcretiseerd. Wat is de stand van zaken?

Welke initiatieven zult u nemen naar aanleiding van de bekendmaking van de cijfers? Het gaat om een zeer brede leeftijdscategorie. Het gaat van zeer jong – 15 jaar – tot een beetje ouder – 44 jaar. Het beleid ten aanzien van zo'n brede categorie lijkt me niet simpel. Hoe ziet u dat?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Dillen, dat zijn intrigerende vragen. Ik begin met informatieve gegevens en zal daar mijn bedenkingen aan toevoegen.

De problematiek van de soa's wordt in Vlaanderen in kaart gebracht aan de hand van twee surveillancesystemen die elkaar aanvullen. Deze twee systemen geven zowel informatie over de aard van de besmettingen als over de leeftijdsverdeling. Er is een verplicht meldingssysteem aan het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid voor syfilis, gonorrhoe en hepatitis B en C. Ik wil nog eens benadrukken dat hepatitis niet uitsluitend via seksueel contact wordt overgedragen.

Er is ook een surveillancenetwerk rond hiv en acquired immuno deficiency syndrome (aids) dat wordt gecoördineerd door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV). Gonorrhoe- en chlamydiadiagnoses stijgen inderdaad, en vooral bij mannen die seks hebben met mannen. In Vlaanderen werden in 2004 226

gevallen aangegeven van gonorrhoe; in 2006 liep dit op tot 374 gevallen bij mannen en vrouwen. In 2001 was dat een honderdtal. Er is dus een structurele stijging.

Bij jonge vrouwen wordt de stijging van chlamydia-diagnoses als niet-significant beschreven, maar het is bij deze groep wel de meest voorkomende soa. Een van de redenen voor een stijging kan zijn dat er meer chlamydia's gevonden worden dan voorheen omdat een aantal tests beter zijn geworden. Ook de toegenomen aandacht voor screening bij artsen kan een rol spelen. Dat moeten we uitfilteren vooraleer we aan al te zwaarvoedige overwegingen komen. Maar wat zeker ook een rol speelt is dat de groepen waarvan sprake zich nog onvoldoende tegen soa's beschermen door middel van condoomgebruik.

Ik citeer uit een document van februari 2008 van het WIV. De analyse is gebaseerd op cijfers van 2004. "7 procent van de personen van 15 jaar en ouder in België behoort tot de soa-risicogroep omdat ze seksueel actief zijn en geen stabiele relatie hebben. Van die groep gebruikte 43,6 procent geen condoom in de afgelopen 12 maanden." Het verschil tussen vrouwen en mannen is verwaarloosbaar: 43,4 procent van de mannen en 44 procent van de vrouwen. We kunnen deze cijfers niet los zien van het fenomeen van onveilig vrijgedrag.

Sinds 2004 werden heel wat concrete beleidsmaatregelen genomen inzake sensibilisatie en preventie van de risicogroepen en jongeren inzake geslachtsziekten. Vorig jaar nog werd op 15 maart en 30 november het werkveld bij elkaar geroepen om een actieplan te ontwikkelen. Aan de hand van een aantal werkgroepen werden punten uit dit actieplan verder geconcretiseerd. De werkgroepen behandelden de volgende thema's: sensibiliseren, testen, vaccineren, counseling bij hiv- en soa-testen, wetenschappelijk onderzoek, psychosociale begeleiding van hiv-positieve homomannen en regionale acties gericht op Brussel en Antwerpen. Er zijn campagnes opgezet ten aanzien van mannen die seks hebben met mannen over vaccinatie tegen hepatitis B, screening naar soa, bewustmaking over de terugkeer van soa's en samenwerking met de homohoreca door het charter omtrent veilig vrijen. Ten aanzien van jongeren werd het concept van de preventie van soa's geïntegreerd binnen het concept van de Goede Minnaars. Dat is een concept voor relationele en seksuele vorming voor schoolgaande jongeren.

Met Sensoa werd afgesproken dat binnen haar convenant de doelgroepwerking naar volwassenen wordt toegespitst op jongvolwassenen. U gaf het zelf al aan, de risicogroep is eigenlijk te ruim voor één enkele werking. Het concept van doelgroep verwatert daarbij. Maar toch, mevrouw Dillen, zijn een aantal essentiële boodschappen ook generiek van aard. De taal die daarvoor gebruikt wordt, moet natuurlijk aanslaan bij de doelgroep. De jongvolwassenen vertonen nu eenmaal een hogere kwetsbaarheid voor soa's. Ook de doelgroepwerking

naar holebi's werd verscherpt naar mannen die seks hebben met mannen. Sensoa zelf zet een halftijds medewerker extra in om de preventie naar homomannen met hiv te ondersteunen. In 2008 komt er een extra sensibiliseringscampagne naar homomannen die het condoom als preventiemiddel opnieuw centraal stelt.

Bij een eerdere gedachtewisseling over een aantal vragen heb ik al de kans gehad om te insisteren op het feit dat we opnieuw met deze relatief basale boodschap voor de dag zullen moeten komen omdat ze nu een beetje is ondergesneeuwd. Ook de andere partners blijven hun specifieke doelgroep actief benaderen.

Uw laatste vraag heb ik beantwoord in mijn eerste drie antwoorden.

Ik ontwaar in uw vragen, mevrouw Dillen, ook de vraag of we goed bezig zijn. Met u wil ik registreren dat we, als het succes van het beleid niet in inspanningen wordt gemeten maar in resultaten, niet tevreden mogen zijn. Ik blijf wel alles verdedigen wat de actoren tot nu toe hebben ondernomen. Maar ik ga toch met hen aan tafel zitten om na te gaan of we ook in de output op zoek kunnen gaan naar significante resultaten.

Ik ben ervan overtuigd dat men de middelen van de Vlaamse overheid op een secure manier gebruikt, maar misschien kunnen we inzake het aanleren van voorzorgsgedrag, nog een tandje bijsteken. Ik denk dat ik dat al voor een deel heb gedaan door binnen het convenant scherper toe te spitsen op de doelgroep waardoor we een duidelijker boodschap kunnen geven. Maar ik ben niet van plan om te snel tevreden te zijn.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw slotbemerking. Ik heb niet willen insinueren dat er niet op een secure wijze met de middelen van de overheid wordt omgesprongen.

Ik heb de beleidsbrief en het antwoord van minister Vervotte naar aanleiding van het vorige debat, nog eens gelezen. Ik ga het succes van het beleid niet noodzakelijk meten aan de resultaten die worden gehaald, want er is natuurlijk het individuele gedrag van iedere Vlaming. Ik betreur alleen dat veel jongeren geen rekening houden met al die waarschuwingen en preventiecampagnes, dat er 'condoommoeheid' optreedt en dat onveilig vrijen steeds meer de regel wordt in plaats van de uitzondering. Ik heb ook geen pasklaar antwoord klaar, maar er moet eens grondig over worden nagedacht. De jongeren en ook de al wat ouderen, worden heel nonchalant, en dat betreur ik.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

